

Operasjefen tørket tårer etter premieren

Operasjef Kari Elisabet Bekken beskriver seg selv som lykkelig etter premieren av RingsakerOperaens Perlefiskerne tirsdag kveld. – Jeg er så stolt, sier hun.

HELENE MARIE S. PAALSRUD
helene.paalsrud@ringsaker-blad.no

OPERA: – Det verste for meg har ikke vært å få diagnosen, men å få beskjeden om at jeg måtte sykemelde meg. Jeg trodde ikke at jeg kom til å få være her i dag, sier Kari Elisabet Bekken mens hun tørker tårene. Hun har vært under kreftbehandling dette året, men er nå på veg tilbake i jobb.

Den dedikerte operasjefen er tydelig stolt over innsatsen til alle de involverte i RingsakerOperaens oppsetning av Perlefiskerne.

– Nå er jeg lykkelig, sier hun, etter en vel gjennomført premierekveld.

– De pleier alltid å levere, men i år har det vært bedre, fordi de vi har hatt Harald Vallgård med på laget som regissør. Han er flink i faget sitt, men enda viktigere; han flink med folk. Det samme gjelder dirigent Marit Strindlund, sier Bekken.

Relste 13 timer

Ekteparet Jacqueline Miura og John Daszak bor i Stockholm og kom kjørende 6,5 timer for å se forestillingen tirsdag kveld. Miura er operalærer på masternivå og er professoren til Jesper Säll, som spiller rollen som Nadir i Perlefiskerne. Daszak er profesjonell operasanger og hadde akkurat kommet hjem igjen fra forestillinger i Zürich, før de tok bilturen til Brumunddal.

– Det er utrolig motiverende for oss å komme til en liten by som dette og oppleve en så flott opera. Man kunne virkelig se hvor underholdt publikum var. Du blir tatt med til en helt annen verden. Det er fantastisk, forteller den engelske operasangeren Daszak.

– Det er faktisk ikke stor forskjell på det høyeste nivået av profesjonell opera og den operaen som var her i dag. Jeg ble i tillegg veldig overrasket da kona mi fortalte meg at orkestret også er amatører. Det er helt

utrolig imponerende, sier han og legger til at han er en musikksnobb.

Etter forestillingen satte det fornøyde paret seg i bilen igjen for å kjøre 6,5 timer hjem igjen til Stockholm.

Multimedial operascene

I bakgrunn av scenen vises bilder og animasjoner som setter et helt nytt preg på operaen i Ringsaker. Musikken, scenen, rekvisitter, lys, farger og kostymer er satt nøye sammen for å skape en helt spesiell opplevelse for publikum. Det skiller mellom natt og dag, lykke og sorg, kjærlighet, drama og intriger.

– Vi har ikke tulla med operaen, vi har bare gitt den en løft. Dette er ikke noe vi har gjort bare for å gjøre noe nytt og moderne, men for å forsterke følelsene og sceneopplevelsen, forklarer Bekken.

Ringsakers perler

Gunda-Marie Bruce, Gunnar Andor Nieland, som publikum i Ringsaker kjenner godt til fra forestillinger siste år, Jesper Säll og Odd Grundt har hovedrollene i kjærlighetshistorien som blir formidlet på scenen.

I Perlefiskersamfunnet lever man i harmoni med naturen og hverandre. Men når to gamle venner elsker samme kvinne, en kvinne som i tillegg vil bli drept om hun ikke er dedikert i sin rolle som prestinne og lever i sølibat. Ja, da har man grunnlaget man trenger for at en opera skal utvikle seg, slik en opera skal. Vennskap, fest, kjærlighet, sjalusi, dramatik, hat og ikke minst drap.

Det blir i alt vist åtte forestillinger i løpet av to uker. Bekken forteller at rundt 90 prosent av billettene på hver forestilling er solgt, så det er ikke lurt å vente om du vil på årets forestilling.

**SE FLERE BILDER
PÅ RINGSAKER-BLAD.NO**

De pleier alltid å levere, men i år har det vært bedre, fordi vi har hatt med Harald Vallgård med på laget.

KARI ELISABET BEKKEN, operasjef

FORNØYDE: Regissør Harald Vallgård, operasjef Kari Elisabet Bekken og konstituert operasjef Hilde Hellum var fornøyd med premieren.

HOVEDROLLER: Gunda-Marie Bruce som Leila og Jesper Säll i rollen som Nadir.

REISTE LANGT: Line Lønning Andresen og Helene Bakker fra Operaen i Kristiansund, og Anne Spets og Sissel Norberg fra Opera Trøndelag kom til Brumunddal for å få med seg Perlefisker-premieren.

BARYTON: Gunnar Andor Nieland spilte rollen som Zurga, i kjærlighetshistorien med Gunda-Marie Bruce som spiller rollen Leila.

Anmeldelse

Ringsakeroperaen legger stadig nye alen til sin vekst. Tirsdag kvelds premiere ble en spektakulær opplevelse. Ikke minst visuelt gjorde forestillingen inntrykk. Maken til scenografi tror jeg ikke vi har opplevd i Ringsakeroperaen tidligere. Scenografien fikk fram det essensielle i operaen på en svært talende måte. Først skjønte jeg ikke hva den hvite kula til høyre på scenen var. Den ble båret inn av en liten gutt. Dette er selvfølgelig perlen som til slutt ble farget rød av lyset og endelig knust i golvet.

Perlefiskerne er en opera med enkel handling og er bygd opp som et trekantdrama som ender med død og fordervelse. De to vennene Zurga og Nadir har sverget hverandre evig troskap og å holde seg unna kvinnfolk etter at de i sin ungdom har vært forelsket i samme dame. Zurga blir valgt til høvding i perlefiskerlandsbyen og blir glad og overrasket når hans gamle venn kommer tilbake. Talende nok opptrer vennen med to ansikter som Janus. Den vakre perlefiskerduetten for tenor og baryton er operaens mest kjente tema og kommer helt i starten. Temaet kommer stadig tilbake i Bizets musikk utover i operaen.

Så kommer også ungdomskjæresten Leila for anledningen som vestalinne. Hun skal synge til havet og sørge for fiskernes fiskelykke og liv og helse. Dette kan hun bare kan gjøre så lenge hun er jomfruelig og holder seg unna menn. Men det går jo som det må i operaer. Leila og Nadir har et usømmelig forhold, blir oppdaget og perlefiskerne vil dømme dem til døden og ofre dem til havet. Zurga griper inn og brenner ned landsbyen. Leila og Nadir stikker av og Zurga blir drept. Han ofrer seg for de to elskende.

Man kan lure på i hvilken grad librettisten har vært seg bevisst navnesymbolikken her. Nadir har mange betydninger. Det brukes som et punkt i kosmologien om baksida av en planet man observerer. Det brukes også i mer overført betydning som det absolutt laveste punkt. Det kan være det laveste punkt i menneskets psyke, i en karriere, og som det laveste punkt i et himmellegemes bane. I kreftbehandlingen brukes det om den dagen immunsystemet er på sitt laveste etter cellegift eller strålebehandling og faren for infeksjoner er størst.

Leila er et arabisk navn som betyr natt.

Dette tyder kanskje ikke på at disse to levde lykkelig alle sine dager, men dette ble det jo ikke skrevet noen opera om.

Denne operaen har få solister, og bare én kvinneverole. Gunnar Andor Nieland som Zurga kledde rollen godt, og gjorde en fin innsats. Tenoren Jesper Säll var mer ujevn. Til tider klang det presset og med et sjenerende vibrato. I samsang med de andre sangerne lød det bedre. Vi får håpe det skyldtes premierenerver eller en dårlig dag.

Gunda-Marie Bruce har jeg hørt flere ganger før. Som den lystigste av de lystige koner i Windsor, som Belinda i Dido & Aeneas og denne gang som Leila. Hun har åpenbart mange sider å spille på. Leilas parti er alt annet enn lystig, snarere det motsatte. Rollen kledde henne og hun kledde rollen. Den sangtekniske akrobatikken denne rollen innebærer hørtes ikke ut til å volde henne det minste besvær. Brava! Bassbarytonen Odd Grundt gjorde fyllest i Naurabads parti.

Ringsakeroperaen er i fin utvikling fra år til annet. Jeg vil råde operaledelsen til å arbeide med rekrutteringen til koret som trenger flere sangere. Særlig er behovet for flere og yngre mannsstemmer til stede. Koret gjorde en gjennomgående god innsats musikalsk som scenisk etter en noe forbeholden start især i mannskoret. Det sammensatte orkestret på 26 musikere var en fryd å lytte til. Med konsertmester Stig Nilsson som førstemann holdt orkestret høy standard. Presisjon, intonasjon og klang satt som det skulle. I de

innledende taktene klang strykerne hørbart urent, men de spilte seg raskt opp. Blåserne var en fryd for øret. Orkestret er motoren i alle operaer, og Ringsakeroperaen gjør klokt i å sette sammen prosjektorkester med profesjonelle musikere ved alle oppsetningene. Den kunstneriske troikaen dirigent, regissør og scenograf fortjener stor ros. Dirigenten Marit Strindlund, regissøren Harald Vallgård og scenografen Plamena Dicheva fortjener alle reengasjement. Opera er komplett kunstart, og ingen kjede er sterkere enn det svakeste ledd. Det er mange solide ledd i RingsakerOperaens organisasjon med solister, kor, orkester, dirigent, regissør, scenograf, kostymeansvarlig, syersker, påkledere, snekkere, malere, lysfolk og de mange som møtte publikum allerede i foajeen på veg inn til årets forestilling som fortjener fulle hus i dagene framover.

HILDE GRANLUND

PÅ PREMIERE: Hanne Kristin Bratlie, Sissel Bergaust og Maj Christin Stenersen Lund tok turen fra Hamar.

INSPIRASJON: Gunnar Østmoe og Odd Erling Lange synger i Elverum mannskor. De så fram til å nyte musikken og finne kreativ inspirasjon i forestillingen.

FOTO: HELENE MARIE S. PAALSRUD